

derfor kunne opsparingen i 2005 øges. Men det fører ikke til, at skatten spares, alene at den udløses senere, nemlig når opsparingen hæves. Man opnår dermed ikke en skattebesparelse, alderhøjest en rentefordel.

Det er frivilligt, om man vil betale restskat før årets udgang eller den 2. januar, hvis man følger de almindelige principper, og det er fristen. Det er frivilligt, om man vil dække betalingen ved en hævnning i virksomhedsordningen.

Da der er tale om en skat, der udløses af frivillige dispositioner, kan den udskydes på mange andre måder. Virksomhedsejeren kan vælge at betale skatten med midler, der er uden for virksomheden. De midler kan anskaffes ved at tage af privat opsparing, ved at trække på kassekrediten eller låne af ægtefællen. Det udlæg kan så dækkes ind ved en hævnning i virksomheden umiddelbart efter nytår. Resultatet er det samme: Hævningen i virksomhedsordningen sker først året efter og beskattes først da. Lovforslaget her hindrer slet ikke dette.

Der er endda nogle tilfælde, hvor det kan være en fordel at udskyde betalingen og hævnningen til denne til den 15. marts, frem for at hæve til betaling af restskatten inden årets udgang. Det koster ganske vist et rentetillæg på 2 pct., men rentefordelen og fordelene for skatten i de 2 år kan i visse tilfælde kompensere for tillægget. Forslaget her hindrer heller ikke dette.

Lovforslaget er desuden udformet sådan, at det vil betyde en generel ændring af fristerne for frivillig betaling af restskatter. Det vil sige, at man rammer alle med en restskat på over 40.000 kr., og man rammer også lønmodtagere og erhvervsdrivende uden for virksomhedsordningen, personer, der ikke har mulighed for at øge opsparingen i virksomhedsordningen.

Forslaget viser vel nærmest, at der ikke er nogen grænser for, hvad SF ønsker at beskatte. Der er tale om en skat, der dækkes ved, at man hæver i virksomheden. SF vil så sikre, at skatten betales i samme år, hvor hævnning til dækning af skat sker. Det er ikke en skattebesparelse, SF vil hindre; det er alene et spørgsmål om, hvornår skatten skal indbetales.

Man kan endda sige, at det at lave en særrregel her – noget, som SF på andre tidspunkter plejer at være meget kritisk over for – kun har betydning i 2 ud af 7 år, nemlig de år, hvor den sidste dag i året falder på en lørdag eller en søndag, og det hindrer ikke, at hævnningen i virksomheden til dækning af skatter kan udskydes på andre måder.

Man tegner altså et fejlagtigt billede af, at der her er en mulighed for at lave en skattebesparelse, og man foreslår så at dække et hul, der ikke findes, med en lap, der ikke passer.

Jeg synes derfor, at konklusionen er klar, og regeringen kan ikke støtte lovforslag nr. L 43.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg undrede mig bare lidt over, at skatteministeren i sit indlæg jo nærmest kom til at fremstille det, som om der ikke er nogen fordele forbundet med skatteudskydelse.

Er det sådan generelt et synspunkt, som præger skatteministeren og Skatteministeriets virke, at man synes, det er ligegyldigt, hvor længe nogen kan udskyde sin skat, når bare den bliver betalt på et eller andet tidspunkt; og at når den kan udskydes med de rentefordele, det indebærer, og den planlægningsmulighed, der er indlagt i det, så er det lige meget, bare det kommer på et eller andet tidspunkt? For så er der sådan set ret mange ting, som begynder at stå mere klart med hensyn til, hvorfor skatteministeren lader så mange huller stå åbne. Så er skatteudskydelse fuldstændig ligegyldigt i skatteministerens univers?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det må skyldes, at hr. Morten Homann ikke har hørt efter, for jeg sagde tydeligt, at det, man får ud af det her, ikke er, at man slipper for at betale skat, men at man får en rentefordel. Derfor er forslagsstillerens påstand om, at man her ville kunne gøre op med en skattebesparelse på 649 mio. kr., fejlagtig.

Det, der er spørgsmålet, er, om man vil acceptere, at nogle kan udskyde en skat. Hvis man ikke vil acceptere det, så må man bare konstatere, at forslaget her slet ikke dækker det problem, man forestiller sig, for der er mange andre muligheder for at udskyde hævnningen i virksomhedsordningen: Man kan trække af sin private opsparing, man kan trække af kassekrediten, man kan låne hos andre og dermed udskyde hævnningen af virksomhedsordningen til det efterfølgende år.

Alt det tager forslaget her ikke højde for. Derimod går det ind og rammer en lang række andre, som nu ikke længere vil få mulighed for at vente til den 2. januar, hvis det er sådan – i de 2 ud af 7 år – at nytårsdag falder på en weekend.